आनंद साहेब

अध्यात्माकडे प्रवास

मराठी अनुवाद

SikhBookClub.com

SGGSONLINE.COM

निर्देशांक

1. आनंद साहेब -- 1
2. अरदास-प्रार्थना -- 20
3. आत्म्याचा मार्ग -- 24
4. प्रवासासाठी तत्वज्ञान -- 26
5. महिलांची भूमिका --- 28
6. पगडीचे महत्त्व --- 31
7. आपल्या प्रवासात नम्रता मुख्य सार --- 33

🙏🙏🙏We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at https://sggsonline.com/donation

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ
रामकली महला ३ अनंदु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ੴ सतिगुर प्रसादि ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
हे माझी आई! माझ्या मनात फक्त आनंद आहे कारण मला सद्गुरू मिळाले आहेत.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
सद्गुरूना भेटल्यावर, मी सहज शांत आणि समतोल अशा अवस्थेत असतो, जणू माझ्या मनात आनंदी नाद वाजत असतो.

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥
सद्गुरूना भेटल्यानंतर मला असे वाटते की जणू रत्नांसारखी मौल्यवान वाद्ये आपल्या परीसारख्या कुटुंबासह परमेश्वराचे गुणगान गाण्यासाठी आली आहेत.

ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्यांनी परमेश्वराला आपल्या मनात स्थान दिले आहे, त्या सर्वांनी त्या परमेश्वराची स्तुती करावी.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥
नानक म्हणतात की सद्गुरू मिळाल्यावर माझ्या मनात आनंद निर्माण झाला आहे. ॥१॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
हे माझ्या मना ! तू सदैव परमेश्वराच्या भक्तीत लीन राहा.

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
हे माझ्या मना ! परमेश्वराच्या भक्तीत लीन राहिल्यास तो तुझे सर्व दुःख दूर करेल.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥
परमेश्वर सदैव तुझी साथ देईल आणि तुझी सर्व कामे सहजतेने पूर्ण करेल.

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
जो परमेश्वर सर्व गोष्टी पूर्ण करण्यास समर्थ आहे, त्या परमेश्वराला तू का विसरत आहे?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥
नानक म्हणतात की हे मना! परमेश्वरावर सदैव श्रद्धा ठेव. ॥ २ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
हे माझ्या स्वामी! असे काय आहे तुझ्याकडे नाही?

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
हे परमेश्वरा! तुझ्या घरात सर्व काही आहे, पण तू जे देतो तेच तुझ्या भक्ताला मिळते.

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥
हे परमेश्वरा! जे नेहमी तुझे गुणगान गातात, त्यांच्या मनात सदैव तुझे नाम वास करते.

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥
ज्यांच्या मनात तुझे नाम वास करते, त्यांच्या हृदयात दैवी शब्दाचा नाद घुमतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या स्वामी ! असे काय आहे तुझ्याकडे नाही? ॥ ३॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥
परमेश्वराचे नाम हाच माझा आधार आहे.

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥
परमेश्वराचे नाम हाच माझा आधार आहे, ज्याने सर्व प्रकारची भूक (सांसारिक मोह) नाहीशी केली आहे.

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥
ज्या नामाने माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण केल्या आहेत, ते नाम माझ्या मनाला शांती आणि आनंदाने देतो.

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ज्या गुरूंनी मला हे मोठेपण दिले, मी त्यांना समर्पित आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥
नानक म्हणतात की हे संतांनो ऐका, गुरूंच्या वचनाविषयीचे प्रेम तुमच्या हृदयात सदैव असू द्या.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
परमेश्वराचे शाश्वत नाम माझ्या जीवनाचा आधार आहे. ॥४॥

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥
त्या भाग्यवान हृदयारूपी घरात रबाब, पखावज, ताल,घुंगरू आणि शंख हे (अवर्णनीय शब्द) पाच प्रकारचे आवाज गुंजतात.

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥
हे परमेश्वरा ! ते हृदय धन्य आहे ज्यामध्ये तू तुझी शक्ती प्रस्थापित केली आहेस, त्या हृदयात दैवी संगीत सतत वाजत असल्याचे जाणवते.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू त्या व्यक्तीचे पाचही भुते (वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती आणि अहंकार) नियंत्रणात आणले आहेत आणि त्याच्या मनातील मृत्यूचे भय दूर केले आहे.

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥
केवळ तेच लोक परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, ज्यांच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच परमेश्वराच्या नामाचा आशीर्वाद लिहिलेला असतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥
नानक म्हणतात की जेव्हा भक्ताच्या हृदयात अखंड दैवी संगीताचा सुर वाजत असतो, तेव्हा त्याला आनंदाची प्राप्ती होते. ॥५॥

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥
खऱ्या भक्तीशिवाय हे मानवी शरीर पूर्णपणे असहाय्य आहे.

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥
देवाची खरी तळमळ नसल्यास, हे असहाय्य शरीर काय करू शकते?

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥
हे सृष्टी निर्माता ! तुझ्याशिवाय कोणीही सर्वशक्तिमान नाही; कृपया दया करा.

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥
परमेश्वराशिवाय या शरीराला दुसरा आधार नाही, केवळ परमेश्वराच्या ध्यानात गुंतून ते सुधारले जाऊ शकते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥
नानक म्हणतात की हे असहाय्य शरीर परमेश्वराच्या भक्तीशिवाय काय करू शकते? ॥६॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥
प्रत्येकजण आनंदाबद्दल बोलतो, परंतु परमानंद गुरूमुळेच कळतो.

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥
माझ्या प्रिय मित्रांनो! जेव्हा गुरू आपल्या प्रिय सेवकांवर (भक्तावर) कृपा करतात तेव्हा गुरूकडून त्या सेवकाला खरा आनंद प्राप्त होतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने मनुष्याच्या सर्व पापांचा नाश होतो आणि त्याला आध्यात्मिक बुद्धीचे बरे करणारे मलम परमेश्वर आपल्या आशीर्वादाच्या रूपात देतात.

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ज्यांच्या मनातून प्रापंचिक आसक्ती मोह नष्ट झाला आहे, परमेश्वराने त्यांचे जीवन शब्दांतून सुंदर केले आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥
नानक म्हणतात की हाच खरा आनंद आहे, ज्या आनंदाचे ज्ञान मला गुरुकडून प्राप्त झाले आहे. ॥७ ॥

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥
हे परमेश्वरा! ज्या व्यक्तीला तू देतो त्या व्यक्तीला हा आनंद प्राप्त होतो.

ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥
तो मनुष्यच हा आनंद प्राप्त करतो, ज्याला तू हे सर्व देतो. अन्यथा असहाय्य प्राणी काय करू शकतात?

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
काही लोक आहेत जे संशयाने भ्रमित झाले आहेत, ते दहा दिशांनी भटकत राहतात, परंतु असे काही लोक आहेत ज्यांचे जीवन आपण त्यांना नामाशी संलग्न करून यशस्वी करता.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥
गुरूच्या कृपेने, त्या लोकांचे मन पवित्र होते, ज्यांना तुम्हाला भेटण्याची इच्छा आनंद देते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥
नानक म्हणतात की प्रेमळ परमेश्वर ज्याला हा आनंद देतो त्यालाच तो प्राप्त होतो. ॥ ८॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥
प्रिय संतांनो! या, आपण अवर्णनीय परमेश्वराच्या गुणांचे चिंतन करूया.

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥
आपण त्या अवर्णनीय परमेश्वराबद्दल बोलूया आणि कोणत्या पद्धतीने त्याला प्राप्त करता येईल त्याबद्दल विचार करूया.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥
आपले शरीर, मन, संपत्ती आणि सर्व काही गुरूंना आत्मसमर्पण करून आणि त्याच्या आज्ञेचे पालन करून परमेश्वराच्या अस्तित्वाची जाणीव होऊ शकते.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
गुरूच्या आज्ञेचे पालन करतात आणि परमेश्वराची स्तुती करा.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥
नानक म्हणतात की हे संतांनो ऐका, अवर्णनीय परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि अवर्णनीय कथा सांगा.॥ ६॥

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
हे चंचल मना ! हुशारीने कोणीही कधीही परमेश्वराला प्राप्त करू शकत नाही.

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥
हे माझ्या मना ! तू माझे म्हणणे लक्षपूर्वक ऐक, हुशारीने कोणालाही परमेश्वर प्राप्त झाला नाही.

ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
ही सांसारिक माया इतकी आकर्षक आहे की जिने सर्व प्राणीमात्रांना भुलवून सत्याचा विसर पाडला आहे.

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥
हे आकर्षक माया त्याच परमेश्वराने निर्माण केली आहे, ज्याने मनुष्यांना सांसारिक भ्रमात पाडले आहे.

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
मी स्वतःला परमेश्वराला समर्पित करतो ज्याने (परमेश्वराचे नामाने) मधुर मोहित केले आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या दयाळू मना ! कोणीही चतुराईने परमेश्वराला प्राप्त करू शकत नाही. ॥ १० ॥

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥
हे प्रिय मना ! तू नेहमी प्रेम आणि भक्तीने चिरंतन परमेश्वराचे नामस्मरण करता राहा.

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
आपण जे कुटुंब पाहता ते मृत्यूनंतर आपल्याबरोबर जाणार नाही.

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
जे कुटुंब तुमच्यासोबत मृत्यूनंतर येणारच नाही मग त्याविषयीच्या प्रेमाच्या बंधनात तुम्ही इतके का अडकलेले आहात?

ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥
असे कृत्य कधीही करू नका, ज्यासाठी आपण शेवटी पश्चात्ताप कराल.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
सद्गुरूंचा उपदेश ऐका कारण तोच सदैव तुमच्याबरोबर राहील.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥
नानक म्हणतात की हे माझ्या प्रिय मना! परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करत राहा. ॥ ११ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
हे अफाट आणि अकल्पनीय परमेश्वरा! कोणालाही आपली मर्यादा कधीही सापडली नाही.

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥
कोणालाही आपल्या मर्यादा माहिती नाहीत आणि केवळ आपण स्वत:ला ओळखता.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥
सर्व सजीव प्राणी तुम्ही रचलेली लीळा आहेत; कोणी तुमचे वर्णन कसे करू शकेल?

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
तुम्हीच हे जग निर्माण केले आहे, तुम्ही आहात जे प्रत्येक जीवांद्वारे बोलतात आणि त्यांची काळजी घेतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तुम्ही नेहमीच अनाकलनीय असता आणि तुमच्या गुणांची मर्यादा कोणालाही सापडली नाही. ॥ १२ ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
देवदूत, मानव आणि ऋषींनी हे सर्व ज्या अमृताला इतरत्र शोधत आहे ते मला माझ्या गुरूंकडून प्राप्त झाले आहे.

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला परमेश्वराच्या नामाचे अमृत मिळाले आहे आणि परम सत्य माझ्या मनात स्थिरावले आहे.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! सर्व जीव तुम्ही निर्माण केले आहेत पण क्वचितच कोणी गुरूंचे दर्शन घ्यायला आणि त्यांचे चरणस्पर्श करायला येतो.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥
त्यांचा लोभ आणि अहंकार दूर झाला आहे आणि सद्गुरू सुखकारक वाटतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
नानक म्हणतात की ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः प्रसन्न झाला आहे, त्याला गुरूकडून परमेश्वराच्या नामाचे अमृत मिळाले आहे. ॥ १३॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥
भक्तांची जीवनशैली अद्वितीय आणि वेगळी आहे.

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥
भक्तांची जीवनशैली अद्वितीय आणि वेगळी आहे कारण त्यांना अत्यंत खडतर मार्गावर चालावे लागते.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥
ते लोभ, अहंकार आणि सांसारिक इच्छांचा त्याग करतात; ते स्वतःबद्दल फारसे बोलत नाहीत.

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥
मनुष्याला जीवन जगात असतांना नेहमी तलवारीच्या धारपेक्षा धारदार आणि केसांपेक्षा लहान असलेल्या या मार्गावर चालावे लागेल.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
गुरूंच्या कृपेने ज्यांनी अहंकार सोडला आहे, त्यांच्या इच्छा परमेश्वरात विलीन होतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥
नानक म्हणतात की भक्तांची जीवनशैली सृष्टीतील इतर लोकांपेक्षा अद्वितीय आणि वेगळी राहिली आहे. ॥१४॥

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
हे परमेश्वरा! जसे तुम्ही चालता तसे आम्ही चालतो म्हणजेच तुमच्या इच्छेनुसारआम्ही कृती करतो. तुझे गुण मला माहीत नाहीत.

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥
आपण आम्हाला जो मार्ग दाखवाल, आम्ही आपल्या इच्छेनुसार त्याच मार्गावर चालणार आहोत.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥
तुमच्या कृपेने ज्याला तुम्ही तुमच्या नामस्मरणात गुंतवून ठेवता, ते नेहमी प्रेमाने तुमचे ध्यान करत असतात.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ज्यांना तुम्ही तुमची कथा सांगाल त्यांना गुरूच्या दारात सुखाची प्राप्ती होते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥
नानक म्हणतात, हे सद्‌गुरू! जशी तुमची इच्छा असते त्याप्रमाणे तुम्ही जीवांना नियंत्रित करता. ॥ १५ ॥

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥
हे दिव्य शब्दच परमेश्वराची स्तुती आहे.

ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥
सद्गुरूंनी नेहमीच दिव्य शब्दांने परमेश्वराचे गुणगान गायले आहे.

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥
ज्यांच्या नशिबात हे पूर्वीपासूनच लिहिले आहे,परमेश्वराचे गुणगान करू शकतात.

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
काही लोक इतरत्र भरकटत राहतात आणि खूप बोलतात, पण त्यांच्या बोलण्यातून कोणालाच काही साध्य होत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥
नानक म्हणतात की सद्गुरूंनी शब्दाचाच गौरव केला आहे. ॥ १६ ॥

ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
त्या भक्तांचे जीवन पवित्र झाले आहे, ज्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे.

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ज्यांनी गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे ते पवित्र झाले आहेत.

ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥
ते त्यांचे आई-वडील आणि कुटूंबासह पवित्र झाले आहेत आणि त्यांचा सहवासात आलेले इतर लोक देखील पवित्र झाले आहेत.

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
जे मुखाने परमेश्वराच्या नामाचा जप करतात आणि कानांनी ऐकतात ते पवित्र झाले आहेत आणि ज्यांनी परमेश्वराचे नाम मनात ठेवले आहे तेही पवित्र झाले आहेत.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥
ज्यांनी गुरूच्या माध्यमातून परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे ते पवित्र झाले आहेत. ॥ १७॥

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥
अंतर्ज्ञानी शांततेची स्थिती धार्मिक कृत्यांद्वारे चांगली होत नाही आणि अंतर्ज्ञानी शांततेशिवाय, संशयवाद निघून जात नाही.

ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ही चिंता कोणत्याही प्रकारे मनातून काढून टाकता येत नाही आणि अनेक लोक कर्मकांड करून थकले आहेत.

ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥
व्यक्तीचा अंतरात्मा संशयाने व चिंतेने कलंकित झाला आहे, तो कशाने शुद्ध होईल?

ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
गुरूच्या शब्दाशी जुळवून तुमचे मन स्वच्छ करा आणि तुमची चेतना परमेश्वरावर केंद्रित करा.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥
नानक म्हणतात की गुरूच्या कृपेने अंतर्ज्ञान निर्माण होते आणि त्यामुळे मनातील शंका आणि चिंता दूर होतात. ॥ १८ ॥

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
काही लोक, बाह्यतः शुद्ध असल्याचे दिसून येते परंतु त्यांची मने दुर्गुणांनी घाणेरडी असतात.

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥
जो मनुष्य बाहेरून शुद्ध असल्याचा आव आणतो आणि मनाने मलिन असतो तो जुगारात आपला जीव गमावतो.

ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ते ऐहिक इच्छेच्या भयंकर आजाराने पीडित होऊन त्यांच्या मनाला मृत्यूचा विसर पडला आहे.

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥
वेदांमध्ये परमेश्वराचे नाव सर्वोच्च घोषित केले गेले आहे, परंतु ते हा सल्ला ऐकत नाहीत आणि भुतांप्रमाणे भटकत राहतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥
नानक म्हणतात की जे सत्य (देव) सोडतात आणि खोटेपणाला चिकटून राहतात (माया), ते आपला अनमोल जन्म जुगारात गमावतात. ॥ १६॥

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
काही लोक मनाने शुद्ध असतात आणि शरीरानेही शुद्ध असतात.

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥
असा मनुष्य जो अंतःकरणाने शुद्ध असतो आणि सद्गुरूच्या उपदेशानुसार सत्कर्म करून धन कमावतो.

ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
खोटेपणा त्यांना स्पर्श करीत नाही आणि आणि त्यांचे मन सत्यात मग्न राहते.

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥
तेच व्यापारी सर्वात चांगले आहेत, ज्यांनी परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती मिळवून मानवी जीवनाचा उद्देश साध्य केला आहे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥
नानक म्हणतात की ज्यांचे मन शुद्ध आहे, ते नेहमीच गुरूच्या शब्दावर लक्ष केंद्रित करतात. ॥ २०॥

ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥
जर एखादा शिष्य गुरूचा विश्वासू होऊ इच्छित असेल तर

ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥
जर एखादा शिष्य गुरूचा विश्वासू होऊ इच्छित असेल तर त्याला गुरूंच्या शिकवणींचे प्रामाणिकपणे पालन करावे लागेल.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥
त्याने गुरूंच्या शिकवणींवर विचार केला पाहिजे आणि आंतरिक विवेकाने त्यांना आत्मसात केले पाहिजे.

ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥
तो आपल्या मनातील अहंकार सोडून सदैव गुरूवर अवलंबून राहतो आणि गुरूंशिवाय इतर कोणाला तो ओळखत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥
नानक म्हणतात, हे संतांनो! काळजीपूर्वक ऐका; फक्त तोच शिष्य गुरूला सन्मुख होतो. ॥२१॥

ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
जर कोणी गुरूच्या शब्दांपासून दूर गेला तर सद्‌गुरूच्या शिकवणींचे पालन न करता त्याला मायेतून मुक्ती मिळणार नाही.

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥
या संदर्भात ज्ञानी महापुरुषांना जाऊन विचारले तरी इतर कुठेही त्याला मोक्ष मिळत नाही.

ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥
जरी तो अनेक योनीमध्ये भटकला आणि मनुष्याच्या रूपात त्याने परत जन्म घेतला तरी त्याला गुरूशिवाय मोक्ष मिळू शकत नाही.

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
माया बंधनातून मुक्ती केवळ गुरुंच्या आश्रयस्थानात आल्यानेच प्राप्त होते, कारण केवळ सद्‌गुरू दैवी शब्दाच्या माध्यमातून जीवनात नीतिमान मार्ग शिकवतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥
नानक म्हणतात की नीट विचार करा आणि पाहा की सद्गुरूशिवाय त्या जीवाला मुक्ती मिळू शकत नाही. ॥२२॥

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
हे गुरूंच्या प्रिय शिष्यांनो! या,प्रभूची सच्ची वाणी गा.

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥
गुरूंनी उच्चारलेले दैवी शब्द, सर्वांत सर्वोच्च शब्द (वाणी) गा.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
ज्यांच्यावर सदैव परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो, ही वाणी त्यांच्या हृदयात अंतर्भूत असते.

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥
परमेश्वराचे नामामृत सदैव प्यावे; सदैव परमेश्वराच्या रंगात लीन राहा आणि सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहा.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥
नानक म्हणतात की सदैव गुरूंनी उच्चारलेली वाणी गात राहा. ॥ २३॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
सद्गुरूशिवाय अन्य वाणी कच्ची आहे, गुरूच्या मुखातून उच्चारलेली वाणी सच्ची आहे.

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥
गुरूशिवाय इतर सर्व वाणी असत्य आहे.

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
जे असत्य (कच्चे) वाणी बोलतात आणि ऐकतात ते देखील असत्य असतात म्हणजेच खोटे बोलणारे आणि खोटे बोलणारे लोक फक्त असत्य वाणीच उच्चारतात.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥
असे लोक आपल्या वाणीने रोज परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतात पण त्यांना त्याबद्दल काहीच कळत नाही.

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥
जे जाणीवपूर्वक मायात फसलेले आहे,ते व्यर्थच बोलत राहतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥
नानक म्हणतात की सद्गुरूंच्या मुखातून निघालेले सत्यवचनच खरे असतात, बाकीचे सर्व वचन असत्य म्हणजेच खोटी असते. ॥२४॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥
गुरूचे वचन परमेश्वराच्या गुणांनी भरलेल्या अमूल्य देणगीसारखे असतात.

ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥
ज्याचे मन गुरूच्या अनमोल शब्दाशी संलग्न आहे, तो यामध्ये विलीन होतो.

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥
ज्याचे मन गुरूच्या शब्दात विलीन झाले आहे तो सत्याच्या प्रेमात पडला आहे.

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
परमेश्वर स्वतः शब्दांच्या रूपात एक रत्न आहे आणि तो स्वतः गुरूच्या रूपात हिरा आहे, ज्याला तो शब्दांच्या रूपात हे रत्न देतो त्यालाच ही वस्तुस्थिती समजते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥
नानक म्हणतात की गुरू हा शब्दच एक मौल्यवान रत्न आहे, ज्यामध्ये गुणांच्या रूपातील मौल्यवान हिरे जडलेले आहेत. ॥ २५ ॥

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥
परमेश्वर स्वतः शिवशक्ती (चेतन आणि माया) निर्माण करून स्वतः त्याची इच्छा पूर्ण करत असतो.

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥
त्याच्या आदेशाची अंमलबजावणी करून तो स्वत: मन आणि माया यांच्यातील खेळ पाहतो; तो केवळ दुर्मिळ गुरूच्या अनुयायांना या खेळाविषयी समज देतो.

ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
अशा व्यक्तीने गुरूचा शब्द मनात मांडला आहे आणि मायाचे बंध तोडून तो मुक्त झाला आहे.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ज्याला परमेश्वर स्वतः निर्माण करतो तो गुरुमुख होतो आणि तो सदैव परमेश्वरावर आपले लक्ष केंद्रित करतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥
नानक म्हणतात की तो स्वत: निर्माणकर्ता आहे आणि स्वत: त्यांची आज्ञा प्रकट करतो. ॥ २६॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
स्मृती आणि धर्मग्रंथ हे पाप आणि पुण्य मानतात परंतु त्यांना वास्तविकतेचे खरे सार समजत नाही.

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
गुरूशिवाय वास्तविकतेचे खरे कोणालाही सार जाणता येत नाही तसेच गुरूशिवाय तत्वज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही.

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥
संपूर्ण जग माया आणि संशयाच्या तीन गुणांमध्ये गुंतलेले आहे; ते आपल्या जीवनाची रात्र अज्ञानाच्या निद्रेत घालवतात.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
गुरूंच्या कृपेने केवळ तेच लोक या अज्ञानाच्या झोपेतून जागृत झाले आहेत ज्यांच्या मनात परमेश्वर राहतो आणि ते गुरूच्या अमृत शब्दाचा जप करतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥
नानक म्हणतात की केवळ त्या व्यक्तीला सार वास्तविकता (देव) जाणवते, जो रात्रंदिवस भगवंताला समर्पित राहतो आणि आपले संपूर्ण आयुष्य जागृत राहतो. ॥२७॥

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
आईच्या गर्भाशयात आपले पालनपोषण करणाऱ्याला मनातून का विसरावे?

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥
तो एवढा मोठा दाता आहे, त्याला मनातून कसे विसरता येईल, जो आपल्याला गर्भात अन्न पुरवतो.

ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥
कोणीही त्याला हानी पोहोचवू शकत नाही, जो सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥
परमेश्वर स्वत: आपले प्रेम निर्माण करतो, म्हणून गुरूंच्या शिकवणींचे पालन करून आपण नेहमी त्याला प्रेमाने आणि भक्तीने स्मरण केले पाहिजे.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥
नानक म्हणतात की जो इतका महान दाता आहे त्याचा विसर आपल्याला का पडावा? ॥२८ ॥

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥
जशी अग्नी गर्भाशयात आहे तशीच मायाची अग्नी बाहेरही आहे.

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
गर्भाशयात आग, आणि माया (सांसारिक संपत्ती आणि शक्ती) ची ज्वलंत इच्छा निसर्गासारखीच असते; हा खेळ (लीळा) आहे, जो निर्माणकर्त्याने स्थापित केला आहे.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥
जेव्हा परमेश्वराची इच्छा असते तेव्हाच लहान बाळाचा जन्म होतो आणि कुटुंब आनंदित वातावरण निर्माण होते.

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
जेव्हा मूल जन्माला येते त्यानंतर त्याची परमेश्वराशी असलेली भक्ती नष्ट होते आणि आत्मा ऐहिक इच्छांमध्ये जडतो आणि माया आपले जाळे पसरते.

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥
ही माया अशी आहे की मनुष्य परमेश्वराला विसरतो, मग त्याच्या मनात सांसारिक मोह निर्माण होतो आणि द्वैताची भावना सुरू होते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥
नानक म्हणतात की गुरूंच्या कृपेने जे परमेश्वराला आत्मसात करतात, त्यांनी मायेतही त्याला प्राप्त केले आहे. ॥ २६ ॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
परमेश्वर स्वतः अमूल्य आहे; त्याच्या किंमतीचा अंदाज लावल्या जाऊ शकत नाही.

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥
त्याच्या खऱ्या किंमतीचा कोणालाच अंदाज लावता येत नाही, त्यामुळे अनेकांनी रडत, तळमळत आपला जीव गमावला आहे.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥
सद्गुरू मिळाल्यास त्याच्यापुढे त्याला आपले मस्तक अर्पण करावे, म्हणजे त्याच्यापुढे नतमस्तक व्हावे, ज्यामुळे मनातील अहंकार दूर होतो.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ज्यानी आपल्याला हे प्राण दिले आहे त्याच्याशी जर जीव जोडला गेला तर परमेश्वर सदैव आपल्या मनात वास करतो.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥
हे नानक! परमेश्वर स्वत: अनमोल आहे परंतु देव ज्या गुरुशी जोडला आहे ते खूप भाग्यवान आहेत.

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥
परमेश्वराचे नाव माझी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्या नामाचा व्यापारी आहे.

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥
परमेश्वराचे नाव माझी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्या नामाचा व्यापारी आहे, मला या संपत्तीचे ज्ञान सतगुरूंकडून मिळाले.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥
प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नेहमी नामस्मरण करा आणि दररोज दररोज नामरूपी लाभ मिळवा.

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥
परमेश्वराची नामरूपी संपत्ती ज्यांना परमेश्वराने स्वेच्छेने दिली आहे त्यांनाच प्राप्त होते.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराचे नाव ही माझी खरी संपत्ती आहे आणि माझे मन त्याचे व्यापारी बनले आहे.

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
हे माझ्या जिव्हा! आपण बऱ्याच वेगवेगळ्या पदार्थांचा स्वाद घेण्यास उत्सुक आहात, पण तुमची तहान त्यामुळे शमली नाही.

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्यायल्याशिवाय तुमची तहान इतर कोणत्याही प्रकारे शमवता येणार नाही.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
जर आपल्याला परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्राप्त झाले आणि तुम्ही ते आनंदाने प्राशन केले तर पुन्हा तुमच्या मनात इतर कोणत्याही इच्छा तुम्हाला त्रास देणार नाही.

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
परमेश्वराच्या कृपेने, परमेश्वराच्या नामाचा अमृतरस सद्‌गुरूच्या शिकवणुकीचे पालन केल्याने प्राप्त होतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥
नानक म्हणतात की जेव्हा परमेश्वराच्या मनाचा आनंद मनात राहतो तेव्हा इतर सर्व सांसारिक सुख विसरले जातात.

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
हे माझे शरीरा ! जेव्हा परमेश्वराने आपला दिव्य प्रकाश तुमच्यामध्ये ठेवला तेव्हाच तुम्ही या जगात आला आहात.

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
जेव्हा परमेश्वराने आपला दिव्य प्रकाश तुमच्यामध्ये ठेवला तेव्हाच तुम्ही या जगात आला आहात.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
परमेश्वर स्वत: पालक आहे, जो मनुष्य तयार केल्यानंतर त्याची काळजी घेतो.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
जेव्हा गुरूच्या कृपेने मनुष्याला या जगाचे वास्तव समजले, तेव्हा त्याला कळले की हे जग एक खूप चमत्कारिक आहेत.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥
नानक म्हणतात की जेव्हा परमेश्वराने विश्वाची निर्मिती केली आणि आपला दिव्य प्रकाश तुमच्यामध्ये ठेवला, तेव्हाच तुम्ही या जगात आलाआहात. ॥३३॥

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥
परमेश्वराच्या आगमनाची बातमी ऐकून माझे मन अत्यंत उत्साहित झाले आहे.

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥
हे माझ्या मित्रा! नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण केल्यास हृदयरूपी घर एक पवित्र मंदिर बनेल.

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥
हे माझ्या मित्रा! नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने दु:ख, वेदना आणि चिंता दूर होतात.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥
तो दिवस धन्य असतो, ज्या दिवशी गुरूच्या वचनाशी संलग्न होऊनपरमेश्वराच्या अनुभव होतो.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥
गुरूच्या वचनातून अनंत वाणीची माहिती मिळाली आहे म्हणून परमेश्वराच्या नामाचा जप करत राहा आणिपरमेश्वराच्या नामाचे अमृत पीत राहा .

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥
नानक म्हणतात की सर्व काही करण्यास आणि करायला लावण्यास परमेश्वर स्वत: येतो. ॥३४॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
हे माझे शरीर! या जगात येऊन तू कोणते चांगले काम केले आहे?

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
हे शरीर! आपण या जगात आल्यापासून आपण कोणती चागली कामे केली आहेत?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्या परमेश्वराने तुम्हाला निर्माण केले, त्याला तर मनात नाही ठेवले.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
गुरूंच्या कृपेने ज्याला त्याच्या पूर्वीच्या चांगल्या कर्मामुळे हे फळ मिळाले आहे त्याच्या मनात परमेश्वर नेहमी वास करतो.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥
नानक म्हणतात की ज्याने गुरूंच्या शिकवणींवर आपले मन केंद्रित केले आहे, त्याने मानवी जीवनाचा हेतू साध्य केला आहे.

ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥
हे माझ्या नेत्रा ! परमेश्वराने तुमच्यामध्ये प्रकाश प्रस्थापित केला आहे, म्हणून त्याच्याशिवाय इतर कोणाकडे पाहू नका.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
परमेश्वराशिवाय दुसऱ्या कोणाहीकडे पाहू नका, कारण त्या परमेश्वराच्या कृपेनेच तुम्हाला दृष्टी प्राप्त झाली आहे.

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
हे माझ्या नेत्रा ! आपण पाहत असलेले हे संपूर्ण जग म्हणजे परमेश्वराचे प्रकटीकरण; हे परमेश्वराचे रूप आहे आणि त्यात केवळ परमेश्वराचे रूपच दिसते.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
गुरूंच्या कृपेने मला हे कळले आहे, आणि आता जिथे मी पाहतो तिथे मला फक्त तो परमेश्वरच दिसतो आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥
नानक म्हणतात की पूर्वी हे डोळे आध्यात्मिकरित्या आंधळे होते, सद्‌गुरूला भेटल्यावर त्यांच्यामध्ये दिव्य प्रकाश आला आणि आता हे डोळे सर्वत्र परमेश्वरालाच पाहतात.॥ ३६॥

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥
हे माझ्या कानांनो ! तुम्हाला फक्त परमेश्वराची स्तुती ऐकण्यासाठी येथे पाठविले आहेत.

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥
सत्य ऐकण्यासाठी परमेश्वराने कानांना शरीराला जोडून जगाला पाठवले आहे, म्हणून सत्याचा आवाज ऐका.

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥
परमेश्वराच्या स्तुतीबद्दलचे गुरूचे दिव्य शब्द ऐकून मन आणि शरीर आनंदित होते आणि जिव्हा परमेश्वराच्या नामरूपी अमृतमध्ये विलीन होते.

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥
परमेश्वर इतका अद्भुत आणि अनाकलनीय आहे, त्याच्या अवस्थेचे वर्णन केले जाऊ शकत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥
नानक म्हणतात की परमेश्वराचे नामामृत ऐका आणि पवित्र व्हा, परमेश्वराने तुम्हाला सत्य ऐकण्यासाठी जगात पाठवले आहे.॥ ३७॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥
परमेश्वराने आत्म्याला देहरूपी गुहेत ठेवून प्राणाचा नाद वाजविला आहे.

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥
परमेश्वराने प्राणाचा नाद वाजवला, म्हणजे जीवनाच्या श्वासाचा संचार केला, शरीराच्या गुहेचे नऊ दरवाजे - डोळे, कान, तोंड, नाक इत्यादी उघड केले आणि दहावा दरवाजा गुप्त ठेवला.

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ज्यांच्यासाठी परमेश्वराने गुरूच्या माध्यमातून नामवरील प्रेमाने आशीर्वाद दिला, त्याने त्यांना दहावा दरवाजा देखील प्रकट केला.

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
तेथे दहाव्या दरवाजामध्ये अनेक रूपे आणि नऊ खजिना असलेले परमेश्वराचे नाव वसलेले आहे, ज्याचे रहस्य सापडत नाही.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥
नानक म्हणतात की आत्म्याला शरीर-गुहेत ठेवून प्रिय परमेश्वराने आत्मा शरीराच्या गुहेत ठेवला आहे आणि त्याला जीवन दिले आहे. ॥३८ ॥

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥
परमेश्वराचे हे खरे कीर्तन खऱ्या घरी बसून म्हणजेच गुरूंच्या सहवासात (सत्संगती) बसून गा.

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥
त्या सद्‌गुरूच्या घरात (सत्संगती) बसा आणि सत्याचे गुणगान करा, जिथेच सत्याचे नेहमी ध्यान केले जाते.

ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥
हे परमेश्वरा ! जे तुम्हाला आवडतात आणि गुरुमुखाने ज्यांना ज्ञान प्राप्त झाले आहे, तेच परम

सत्याचे चिंतन करतात.

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
अनंतकाळचा परमेश्वर सर्वांचा स्वामी आहे, केवळ ज्याच्यावर तो दयाळू होतो त्यालाच ते जाणतात.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥
नानक म्हणतात की गुरूंच्या संगतीत राहून परम सत्याचे गुणगान करीत राहा.॥ ३६ ॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
हे भाग्यवान मानवा ! तुम्ही आनंद वाणी भक्तिभावाने ऐका, ती ऐकल्याने सर्व मनोकामना पूर्ण होतात.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥
ज्याला परम परमेश्वराची प्राप्ती झाली आहे, त्याचे सर्व दु:ख नाहीसे झाले आहेत.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ज्याने सत्यवाणी ऐकली, त्याचे सर्व दु:ख, व्याधी, त्रास दूर झाले.

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥
सद्गुरूकडून दैवी शब्द समजून घेऊन शिकलेले सर्व संत सुखी होतात.

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
जे गुरूंचे वचन ऐकतात आणि उच्चारतात ते पवित्र होतात कारण सद्गुरू त्यांच्या वाणीत विराजमान आहेत.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥
नानक नम्रपणे सादर करतात की जे गुरूंच्या शब्दावर लक्ष केंद्रित करतात, त्यांच्यामध्ये आनंद वाढतो की जणू गुरूंच्या चरणस्पर्शाने त्यांच्या मनात अनंत ध्वनी वाजत असतात. ॥ ४०॥ १॥

ਅਰਦਾਸ
प्रार्थना

੧ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥
देव एकच आहे. सर्व विजय अद्भूत गुरू (देवाचा) आहे.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।
आदरणीय तलवार किंवा कृपाण (दुष्टांचा नाश करणाऱ्याच्या रूपातील देव) आम्हाला मदत करो!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦||
दहाव्या गुरूंनी वाचलेली आदरणीय तलवारीची कविता.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥
प्रथम तलवारीचे स्मरण करा (दुष्टांचा नाश करणाऱ्या देवाच्या रूपात); मग नानकचे स्मरण करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर लक्ष ठेवा)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥
मग गुरू अंगद, गुरू अमर दास आणि गुरु रामदास यांचे स्मरण आणि ध्यान करा; ते आम्हाला मदत करू शकतात! (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर लक्ष द्या)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੋ ਸਿਮਰੌਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥
गुरू अर्जन, गुरु हरगोविंद आणि आदरणीय गुरू हर राय यांचे स्मरण आणि ध्यान करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर लक्ष द्या)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥
आदरणीय गुरू हरिकृष्ण यांचे स्मरण आणि ध्यान करा, ज्यांच्या दर्शनाने सर्व दुःख नाहीसे होतात. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर लक्ष द्या)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥
गुरू तेग बहादूर यांचे स्मरण करा आणि मग आध्यात्मिक संपत्तीचे नऊ स्त्रोत (धैर्य, क्षमा, अस्तेय, सौचा, इंद्रिय निग्रह, बुद्धी, विद्या सत्य, अक्रोध) तुमच्या घरी त्वरेने येतील.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥
हे देवा ! कृपया आम्हाला सर्वत्र मार्ग दाखवून मदत करा.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥
आदरणीय दहावे गुरु गोविंद सिंग यांचे स्मरण करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर विचार करा). हे देवा ! कृपया आम्हाला सर्वत्र मार्ग दाखवून मदत करा.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
आदरणीय गुरू ग्रंथ साहिबमध्ये असलेल्या दहा राजांच्या दिव्य प्रकाशाचा विचार करा आणि मनन करा आणि तुमचे विचार त्यांच्या दैवी शिकवणीकडे वळवा आणि गुरू ग्रंथ साहिबच्या दर्शनाने आनंद मिळवा; म्हणा वाहे गुरू! (अद्‌भुत देव)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
चार पुत्रांच्या (गुरू गोविंद सिंग यांच्या) पाच प्रिय व्यक्तींच्या कर्मांचा विचार करा; चाळीस हुतात्म्यांपैकी; अदम्य दृढनिश्चयाच्या शूर शिखांचे; नामाच्या रंगात रंगलेल्या भक्तांपैकी; जे नामात लीन झाले होते; ज्यांनी नामाचे स्मरण केले आणि त्यांच्या सहवासात एकत्र जेवले; ज्यांनी मोफत स्वयंपाकघर सुरू केले; ज्यांनी तलवारी चालवल्या (सत्य राखण्यासाठी); ज्यांनी इतरांच्या कमतरतांकडे दुर्लक्ष केले; उपरोक्त सर्व शुद्ध आणि खरोखर एकनिष्ठ होते; म्हणा वाहे गुरू! (अद्‌भुत देव)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
विचार करा आणि त्या शूर शीख पुरुषांनी तसेच स्त्रियांनी केलेल्या अनोख्या सेवेचा विचार करा, ज्यांनी आपले मस्तक बलिदान दिले परंतु त्यांच्या शीख धर्माचे समर्पण केले नाही; ज्यांच्या शरीराच्या प्रत्येक भागाचे तुकडे केले गेले; ज्यांच्या डोक्याची त्वचा काढली जायची; ज्यांना बांधून चाकांवर फिरवले गेले आणि त्यांच्या शरीराचे तुकडे-तुकडे केले गेले; ज्यांना आरीने कापले होते; ज्यांची जिवंतपणी कातडी काढली गेली; ज्यांनी गुरुद्वारांची प्रतिष्ठा राखण्यासाठी स्वतःचे बलिदान दिले; ज्यांनी त्यांच्या शीख धर्माचा त्याग केला नाही; ज्यांनी त्यांचा शीख धर्म पाळला आणि शेवटच्या श्वासापर्यंत त्यांचे लांब केस जतन केले; म्हणा वाहे गुरू! (अद्‌भुत देव)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
तुमचे विचार शीख धर्माच्या सर्व सिंहासनांवर आणि सर्व गुरुद्वारांकडे वळवा; म्हणा वाहे गुरू! (आश्चर्यकारक देव)!

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।
प्रथम संपूर्ण आदरणीय खालशांनी तुझ्या नामाचे चिंतन करावे अशी विनंती करतो; आणि सर्व सुख आणि आराम अशा ध्यानाद्वारे मिळू शकतात.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
जेथे जेथे आदरणीय खालसा उपस्थित असेल तेथे तुमचे संरक्षण आणि कृपा द्या; मुक्त स्वयंपाकघर आणि तलवार कधीही अपयशी होऊ नये; आपल्या भक्तांचा सन्मान राखा; शीख लोकांवर विजय मिळवा; आदरणीय तलवार नेहमी आमच्या मदतीला येवो; खालशांना नेहमीच सन्मान मिळो; म्हणा वाहे गुरू! (अद्‌भुत देव)!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਂਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!
शिखांना शीख धर्माची भेट, लांब केसांची देणगी, शीख कायदे पाळण्याची देणगी, दैवी ज्ञानाची देणगी, दृढ विश्वासाची देणगी, विश्वासाची देणगी आणि नामाची सर्वात मोठी भेट द्या. हे देवा! गायक, वाडा आणि ध्वज सदैव अस्तित्वात असू द्या; सत्याचा सदैव विजय असो; वाहे गुरु (आश्चर्यकारक देव)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।
सर्व शीखांची मने नम्र राहोत आणि त्यांची बुद्धी उदात्त होवो; हे देवा! तू बुद्धीचा रक्षक आहेस.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।
हे खरे पिता, वाहे गुरु! तू नम्रांचा सन्मान आहेस, असहायांचे सामर्थ्य आहेस, निराधारांचे आश्रयस्थान आहेस, आम्ही तुझ्या उपस्थितीत नम्रपणे प्रार्थना करतो...

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।
वरील प्रार्थनेचे पठण करताना आमच्या चुका आणि उणीवा क्षमा करा. दयाळूपणे सर्वांच्या उद्देश्यांना पूर्ण करा.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।
कृपा करून आम्हांला त्या खऱ्या भक्तांची भेट घडवून दे, ज्यांच्या भेटीने आम्ही तुझ्या नामाचे स्मरण व चिंतन करू शकतो. हे देवा! खरे गुरू नानक यांच्या द्वारे, तुझे नाव उंच होवो आणि तुझ्या इच्छेनुसार सर्वांची उन्नती होवो.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ
खालसा देवाचा आहे; सर्व विजय हा देवाचा विजय आहे.

आत्म्याच्या प्रवासाला सुरुवात करा: तुमच्या आत्म्याचे संगोपन करा

तुमच्या आध्यात्मिक प्रवासाला उन्नत करण्यासाठी आणि जीवनात खोल अर्थ शोधण्यासाठी पद्धती शोधा.

या प्रवासासाठी शीख धर्माची तीन मूलभूत तत्त्वे:

नाम जप: दैवी स्मरण

किरात करणी: प्रामाणिकपणे काम करा

वंद छकना: इतरांसोबत वाटून घेणे

आपल्याला आध्यात्मिक मुक्ती (मुक्ती) आणि न्याय्य समाजाकडे मार्गदर्शन करा. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये अंतर्भूत असलेली ही तत्त्वे शीख जीवनाचा पाया आहेत.

चौथे गुरु राम दास जी यांचे दैनंदिन व्यवहारासाठी ज्ञान: गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये (पृष्ठे ३०५-३०६), ते शिखांच्या दैनंदिन आध्यात्मिक प्रवासाबद्दल सखोल अंतर्दृष्टी देतात:

दिवसाचे पहिले कार्य: गुरूचा खरा शिष्य दररोज प्रेमाने दैवी स्मरण करून सुरुवात करतो.

शरीर आणि मन शुद्ध करा: लवकर उठा, स्नान करा आणि देवाच्या स्मरणात स्वतःला मग्न करा, तुमचा आत्मा दैवी अमृताने न्हाऊन निघाला आहे असे वाटून घ्या.

स्मरणातून मुक्तता: गुरुंच्या शिकवणींचे पालन केल्याने आणि भक्तीने ईश्वराचे नाव स्मरण केल्याने सांसारिक आसक्तीमुळे होणारे दुःख आणि अंतर्गत अशांतता दूर होते.

गाणे आणि चिंतन: तुमच्या दैनंदिन कामांमध्ये सतत ईश्वरी स्तुती करा आणि ईश्वरी नावाचे चिंतन करा.

शांतीचे किरण बना: प्रत्येक श्वासाने ईश्वरी नावाचे प्रेमाने स्मरण करणारा गुरुचा अनुयायी एक शांत आणि प्रेरणादायी आत्मा बनतो.

दैवी ज्ञान प्राप्त करा: गुरु ज्यांनी त्यांची कृपा मिळवली आहे त्यांना हे गहन ज्ञान देतात.

इतरांना प्रेरणा द्या: गुरु नानक अशा शिष्याला नमन करतात जो केवळ ईश्वरी नावाचे स्मरण करत नाही तर इतरांनाही तेच करण्यास प्रेरित करतो.

दुर्मिळ आणि मौल्यवान आत्मे: खरोखर समर्पित व्यक्ती दुर्मिळ असतात, तरीही त्यांचे ईश्वरी स्मरण असंख्य इतरांना आध्यात्मिकदृष्ट्या लाभदायक ठरते.

नकारात्मकता टाळा: गुरुंच्या शिकवणींकडे दुर्लक्ष करणाऱ्या आणि आध्यात्मिक अज्ञानाच्या चक्रात अडकलेल्यांपासून स्वतःला दूर ठेवा. जे तुमच्या उपस्थितीत गोड बोलतात परंतु तुमच्या पाठीमागे नकारात्मकता पसरवतात त्यांच्यापासून सावध रहा.

प्रवासासाठी तत्त्वज्ञान

शीख धर्माचे तत्त्वज्ञान तर्क, सर्वसमावेशकता आणि अध्यात्मिक आणि भौतिक जगाकडे "ढोंगीपणापासून मुक्त" दृष्टिकोनाने वैशिष्ट्यीकृत आहे. त्याचे धर्मशास्त्र साधेपणाने चिन्हांकित केले आहे. शीख नीतिमत्तेमध्ये व्यक्तीचे स्वतःचे कर्तव्य आणि समाज (संगत) यांच्यात कोणताही संघर्ष नाही.

शीख धर्म हा गुरु नानक यांनी सुमारे 500 वर्षांपूर्वी स्थापन केलेला सर्वात तरुण जागतिक धर्म आहे. हा एक सर्वोच्च अस्तित्व आणि विश्वाचा निर्माता (वाहेगुरु) यांच्या वरील विश्वासावर जोर देतो. हा शाश्वत आनंदाचा साधा सरळ मार्ग देतो आणि प्रेम आणि वैश्विक बंधुत्वाचा संदेश पसरवतो. शीख धर्म हा एकेश्वरवादी विश्वास आहे आणि परमेश्वराला एकमेव अस्तित्व मानतो जो वेळ किंवा स्थानाच्या मर्यादांच्या अधीन नाही.

शीख धर्माचा असा विश्वास आहे की एकच परमेश्वर आहे, जो निर्माता, पालनकर्ता, संहारक आहे आणि तो मानवी रूप घेत नाही. शिख धर्मात अवताराच्या सिद्धांताला स्थान नाही. देवी-देवता आणि इतर देवतांना ते कोणतेही मूल्य देत नाही.

शीख धर्मात नीतिमत्ता आणि धर्म एकत्र मानतात. आध्यात्मिक विकासाकडे पाऊल टाकण्यासाठी दैनंदिन जीवनात नैतिक गुण आणि सद्‌गुणांचे पालन केले पाहिजे. प्रामाणिकपणा, करुणा, औदार्य, संयम आणि नम्रता यासारखे गुण केवळ प्रयत्न आणि चिकाटीनेच निर्माण होऊ शकतात. आपल्या महान गुरूंचे जीवन या दिशेने प्रेरणादायी आहे.

शीख धर्म शिकवतो की मानवी जीवनाचे ध्येय हे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडून ईश्वरात विलीन होणे आहे. हे गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून, पवित्र नामाचे (नाम) ध्यान करून आणि सेवा आणि दानधर्माचे कार्य करून साध्य करता येते.

नाम मार्ग दररोज परमेश्वराच्या स्मरणाच्या भक्तीवर भर देतो. मोक्षप्राप्तीसाठी काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह (संसारिक आसक्ती) आणि अहंकार (अभिमान) या पाच भावनांवर नियंत्रण ठेवावे लागते. युनियन शीख धर्मात उपवास आणि तीर्थयात्रा, शगुन आणि तपस्या यांसारख्या विधी आणि नित्य पद्धती नाकारल्या जातात. मानवी जीवनाचे ध्येय भगवंतात विलीन होणे आहे आणि हे गुरु ग्रंथसाहिबच्या शिकवणीचे पालन केल्याने साध्य होते. शीख धर्म भक्तिमार्ग किंवा भक्ती मार्गावर जोर देते. तथापि, हे ज्ञान मार्ग (ज्ञानाचा मार्ग) आणि करम मार्ग (कृतीचा मार्ग) यांचे महत्त्व ओळखते. अध्यात्मिक ध्येयापर्यंत पोहोचण्यासाठी परमेश्वराची कृपा मिळवण्याच्या गरजेवर हे सर्वात जास्त जोर देते.

शीख धर्म हा आधुनिक, तार्किक आणि व्यावहारिक धर्म आहे. त्याचा असा विश्वास आहे की सामान्य कौटुंबिक जीवन (गृहस्थ) मोक्षात अडथळा नाही. मोक्षप्राप्तीसाठी ब्रह्मचर्य किंवा संसाराचा त्याग आवश्यक नाही. सांसारिक त्रास आणि मोहांमध्ये अलिप्त राहून जगणे शक्य आहे. एका भक्ताने संसारात राहूनही तणाव आणि प्रलोभनांपासून आपले डोके दूर ठेवले पाहिजे. तो

एक विद्वान सैनिक आणि परमेश्वरासाठी संत असावा.

शीख धर्म हा एक वैश्विक आणि "धर्मनिरपेक्ष धर्म" आहे आणि अशाप्रकारे जात, पंथ, वंश किंवा लिंग यावर आधारित सर्व भेद नाकारतो. परमेश्वराच्या दृष्टीने सर्व माणसे समान आहेत असा विश्वास आहे. गुरूंनी स्त्रियांच्या समानतेवर भर दिला आणि स्त्री भ्रूणहत्या आणि सती (विधवा जाळणे) प्रथा नाकारली. त्यांनी विधवा पुनर्विवाहाचा सक्रियपणे प्रचार केला आणि पर्दा पद्धतीला (स्त्रियांनी बुरखा घालणे) नाकारले. मन एकाग्र ठेवण्यासाठी पवित्र नामाचे (नाम) चिंतन केले पाहिजे आणि सेवा आणि परोपकाराची कृत्ये केली पाहिजेत. भीक मागून किंवा अप्रामाणिक मार्गाने नव्हे तर प्रामाणिक काम (किरत करणे) करून उदरनिर्वाह करणे हे सन्माननीय मानले जाते. वंद छकना, इतरांसोबत सामायिक करणे ही देखील एक सामाजिक जबाबदारी आहे. व्यक्तीने दासवंध (त्याच्या कमाईच्या 10%) माध्यमातून गरजूंना मदत करणे अपेक्षित आहे. सेवा, सामुदायिक सेवा हा देखील शीख धर्माचा अविभाज्य भाग आहे. प्रत्येक गुरुद्वारामध्ये मिळणारे मोफत सामुदायिक भोजन (लंगर) हे या सामुदायिक सेवेची एक अभिव्यक्ती आहे.

शीख धर्म आशावाद आणि आशावादाचा पुरस्कार करतो. ते निराशावादाची विचारधारा मान्य करत नाही.

गुरुंचा विश्वास होता की या जीवनाचा एक उद्देश आणि एक ध्येय आहे. हे स्वतःला आणि परमेश्वराच्या साक्षात्काराची संधी देते. शिवाय माणूस स्वतःच्या कृतीसाठी जबाबदार असतो. तो त्याच्या कृतींच्या परिणामांपासून प्रतिकारशक्तीचा दावा करू शकत नाही. त्यामुळे तो जे काही करतो त्यामध्ये त्याने अत्यंत सतर्क असले पाहिजे.

शीख धर्मग्रंथ, गुरु ग्रंथ साहिब, शाश्वत गुरू आहे. हा एकमेव धर्म आहे ज्याने पवित्र ग्रंथाला धर्मगुरूचा दर्जा दिला आहे. शीख धर्मात जिवंत मानवी गुरूला (देहधारी) स्थान नाही.

शीख धर्मातील महिलांची भूमिका

शीख धर्माचे सिद्धांत सांगतात की स्त्रियांना पुरुषांसारखेच आत्मा आहेत आणि त्यांचे अध्यात्म विकसित करण्याचे समान अधिकार आहेत. ते धार्मिक मंडळांचे नेतृत्व करू शकतात, अखंड पाठात भाग घेऊ शकतात (पवित्र शास्त्राचे निरंतर पठण), कीर्तन करू शकतात (समाजगीतेचे गायन), ग्रंथी ((पुजारी)) म्हणून काम करू शकतात. ते सर्व धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष कार्यात सहभागी होऊ शकतात. शीख धर्म हा जगातील पहिला प्रमुख धर्म होता ज्याने स्त्री-पुरुष समानता दिली. गुरु नानक यांनी लिंग-आधारित समानतेचा उपदेश केला आणि त्यांच्यानंतर आलेल्या गुरूंनी महिलांना शीख उपासना आणि सरावाच्या सर्व क्रियाकलापांमध्ये पूर्ण सहभाग घेण्यास प्रोत्साहित केले.

गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"स्त्रिया आणि पुरुष, सर्व परमेश्वराने निर्माण केले आहेत. हा सर्व परमेश्वराचा खेळ आहे. नानक म्हणतात, तुझी सर्व निर्मित सृष्टी चांगली आणि पवित्र आहे." -SGGS p.304

शीख इतिहासाने स्त्रियांची सेवा, भक्ती, त्याग आणि शौर्य पुरुषांच्या बरोबरीची भूमिका नोंदवली आहे. शीख परंपरेत स्त्रियांच्या नैतिक प्रतिष्ठा, सेवा आणि आत्मत्यागाची अनेक उदाहरणे लिहिली आहेत.

शीख धर्मानुसार स्त्री आणि पुरुष एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. परस्परसंबंध आणि परस्परावलंबनाच्या व्यवस्थेत जिथे पुरुष स्त्रीपासून जन्म घेतो आणि स्त्रीचा जन्म पुरुषाच्या बीजातून होतो. शीख धर्मानुसार एक पुरुष स्त्रीशिवाय त्याच्या जीवनात त्याला सुरक्षित आणि परिपूर्ण वाटू शकत नाही आणि पुरुषाचे यश त्याच्यासोबत तिचे जीवन सामायिक करणाऱ्या स्त्रीच्या प्रेम आणि समर्थनाशी संबंधित आहे आणि त्याउलट. गुरु नानक म्हणातात:

"[ती] एक स्त्री आहे जी वंश चालू ठेवते" आणि आपण "स्त्रीला शापित आणि निंदित समजू नये, [जेव्हा] स्त्रीपासून पुढारी आणि राजे जन्माला येतात." SGGS पृष्ठ 473.

उद्धार:
एक महत्त्वाचा मुद्दा मांडायचा आहे की एखादा धर्म स्त्रीला मोक्ष, परमेश्वराचा साक्षात्कार किंवा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त करण्यास सक्षम मानतो. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व प्राण्यांमध्ये परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, परमेश्वर सर्व प्रकारात स्त्री-पुरुष व्याप्त आहे" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृ. 605).

गुरु ग्रंथसाहिबमधील वरील विधानावरून, ईश्वराचा प्रकाश दोन्ही लिंगांमध्ये सारखाच राहतो. म्हणून स्त्री आणि पुरुष दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून समान मोक्ष मिळवू शकतात.

अनेक धर्मांमध्ये, स्त्रीला पुरुषाच्या अध्यात्मात अडथळा मानले जाते, परंतु शीख धर्मात नाही. गुरू हे नाकारतात. 'करंट थॉट्स ऑन शीख धर्म' मध्ये, ॲलिस बसरके म्हणतात,

"पहिल्या गुरूंनी स्त्रीला पुरुषाच्या बरोबरीने ठेवले... स्त्री ही पुरुषासाठी अडथळा नव्हती, तर परमेश्वराची सेवा आणि मोक्ष मिळविण्यात भागीदार होती".

लग्न:
गुरु नानक यांनी गृहस्थाची शिफारस केली - गृहस्थाचे जीवन, ब्रह्मचर्य आणि त्याग करण्याऐवजी, पती आणि पत्नी समान भागीदार होते आणि दोघांनाही निष्ठा ठेवण्याची आज्ञा दिली होती. पवित्र श्लोकांमध्ये, घरगुती आनंदाला एक प्रेमळ आदर्श म्हणून सादर केले आहे आणि लग्नाला दैवी प्रेमाच्या अभिव्यक्तीसाठी एक चालू रूपक प्रदान केले आहे. भाई गुरदास, प्रारंभिक शीख धर्माचे कवी आणि शीख सिद्धांताचे अधिकृत दुभाषी, स्त्रियांना उच्च श्रद्धांजली अर्पण करतात. ते म्हणतात:

"एक स्त्री, तिच्या पालकांच्या घरात प्रिय असते, तिच्या वडिलांनी आणि आईने तिच्यावर खूप प्रेम करतात. तिच्या सासरच्या घरात, ती कुटुंबाचा आधारस्तंभ असते, ती त्यांच्या उत्तम भाग्यासाठी जबाबदार असते... आध्यात्मिक ज्ञान आणि मोक्षाची भागीदार आणि महान गुणांनी संपन्न, एक स्त्री, पुरुषाचा अर्धा भाग, त्याला मुक्तीच्या दारापर्यंत घेऊन जाते." (वारन, वि. 16)

समान स्थिती:
स्त्री-पुरुष समान दर्जा सुनिश्चित करण्यासाठी, गुरूंनी दीक्षा, सूचना किंवा संगत (पवित्र सहवास) आणि पंगत (एकत्र भोजन) क्रियाकलापांमध्ये सहभागी होण्याच्या बाबतीत लिंगांमध्ये भेद केला नाही. सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाश यांच्या म्हणण्यानुसार, गुरु अमर दास यांनी स्त्रियांना बुरख्याचा वापर करण्यास विरोध केला. त्यांनी शिष्यांमधील काही समुदायांवर देखरेख करण्यासाठी स्त्रियांना नियुक्त केले आणि सती प्रथेविरुद्ध प्रचार केला. शीख इतिहासात माता गुजरी माई भागो, माता सुंदरी, राणी साहिब कौर, राणी सदा कौर आणि महाराणी जिंद कौर यांसारख्या अनेक महिलांची नावे नोंदवली गेली आहेत, ज्यांनी त्यांच्या काळातील घटनांमध्ये महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावल्या.

शिक्षण:
शीख धर्मात शिक्षणाला खूप महत्त्व आहे. ती कोणाच्याही यशाची गुरुकिल्ली आहे. ही वैयक्तिक विकासाची प्रक्रिया आहे आणि त्यामुळेच तिसऱ्या गुरूंनी अनेक शाळांची स्थापना केली. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व दैवी ज्ञान आणि चिंतन गुरूंद्वारे प्राप्त होते" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृष्ठ 831).

सर्वांसाठी शिक्षण आवश्यक आहे आणि प्रत्येकाने ते सर्वोत्कृष्ट होण्यासाठी कार्य केले पाहिजे. तिसऱ्या गुरूंनी पाठवलेल्या शीख मिशनऱ्यांमध्ये बावन्न महिला होत्या. 'शीख महिलांची भूमिका आणि स्थिती' मध्ये, डॉ मोहिंदर कौर गिल लिहितात,

"गुरु अमरदासांना खात्री होती की कोणतीही शिकवण जोपर्यंत महिला लोक स्वीकारत नाहीत आणि तोपर्यंत रुजत नाहीत."

कपड्यांवर निर्बंध:
स्त्रियांनी बुरखा घालू नये या व्यतिरिक्त, शीख धर्म ड्रेस कोडबद्दल एक साधे परंतु अत्यंत महत्त्वाचे विधान करते. हे लिंग पर्वा न करता सर्व शीखांना लागू होते. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"ज्या कपड्यांमध्ये शरीर अस्वस्थ आहे आणि मन वाईट विचारांनी भरलेले आहे ते कपडे घालणे टाळा." SGGS, पृष्ठ 16

अशाप्रकारे, शीखांना हे समजेल की कोणत्या प्रकारचे कपडे वाईट विचारांनी भरतात आणि ते टाळले पाहिजेत. शीख महिलांनी किरपाण (तलवार) आणि इतरांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित आहे, हे स्त्रियांसाठी अद्वितीय आहे कारण इतिहासात ही पहिलीच वेळ आहे जेव्हा महिलांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित होते आणि त्यांनी शारीरिक संरक्षणासाठी पुरुषांवर अवलंबून राहणे अपेक्षित नाही.

SGGS उद्धरण:
"पृथ्वी आणि आकाशात, मला दुसरे कोणी दिसत नाही. सर्व स्त्रिया आणि पुरुषांमध्ये, त्याचा प्रकाश चमकत आहे." SGGS पृष्ठ 223.

स्त्रीपासून पुरुषाचा जन्म होतो; स्त्रीमध्ये, पुरुषाची गर्भधारणा होते; स्त्रीशी त्याने साखरपुडा आणि लग्न केले आहे. स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भावी पिढ्या घडतात. त्याची स्त्री मरण पावल्यावर तो दुसरी स्त्री शोधतो; तो स्त्रीशी बांधील आहे. मग तिला वाईट का म्हणायचे? तिच्यापासून राजे जन्माला येतात. स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय, कोणीही नसेल. गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 473

हुंड्याच्या संदर्भात: "हे माझ्या प्रभु, माझे लग्न आणि हुंडा म्हणून मला तुझे नाव दे." श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, ओळ 18 SGGS

पर्दाच्या प्रथेबद्दल: "राहा, राहा, अरे सून - बुरख्याने तोंड झाकून ठेवू नकोस. शेवटी, हे तुम्हाला अर्धा शेल देखील आणणार नाही. तुझ्या आधी तोंडावर पडदा घालत असे ; तिच्या पावलावर पाऊल ठेवू नकोस.आपल्या चेहऱ्यावर पडदा टाकण्यात एकच योग्यता आहे की, काही दिवस लोक म्हणतील, "काय उमदा नवरी आली आहे." तुमचा पडदा तेव्हाच खरा होईल जेव्हा तुम्ही टाळाल, नाचता आणि परमेश्वराची स्तुती केली. -P. 484, SGGS

स्त्रिया आणि खरंच सर्व आत्म्यांना आध्यात्मिक जीवन जगण्यासाठी जोरदार प्रोत्साहन देण्यात आले: "माझ्या प्रिय भगिनींनो आणि आध्यात्मिक सोबतींनो, या; मला तुमच्या मिठीत घट्ट मिठी मारा. चला एकत्र येऊ आणि आपल्या सर्वशक्तिमान पती परमेश्वराच्या कथा सांगा." - गुरु नानक , पृष्ठ 17, SGGS.

“मित्रा, इतर सर्व परिधान सुखाचा नाश करतात, अंगाला घालणे हे यातना आहे, आणि चुकीच्या विचारांनी मन भरते” - SGGS पृष्ठ 16

पगडीचे महत्त्व

पगडी हा शिखांचा अविभाज्य भाग आहे. सुमारे 1500 इसवी आणि शीख धर्माचे संस्थापक गुरु नानक यांच्या काळापासून शीख पगडी घालत आहेत.

पगडी किंवा "पगरी" हे सहसा "पग" किंवा "दस्तर" या रूपात लहान केले जाते. हे एकाच वस्त्रासाठी विविध बोलीभाषेतील भिन्न शब्द आहेत. हे सर्व शब्द स्त्रिया आणि पुरुष दोघांनी डोके झाकण्यासाठी परिधान केलेल्या कपड्यांचा संदर्भ देतात. हा एक लांब स्कार्फसारखा कापडाचा तुकडा असतो जो डोक्याभोवती गुंडाळलेला असतो किंवा कधी-कधी आतील "टोपी" किंवा “पटका” असतो. भारतात पारंपारिकपणे, पगडी फक्त समाजात उच्च दर्जाचे पुरुष परिधान करायचे; खालच्या दर्जाच्या किंवा खालच्या जातीतील पुरुषांना पगडी घालण्याची परवानगी नव्हती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी न कापलेले केस ठेवणे अनिवार्य केले होते, जे पाच के किंवा विश्वासाच्या पाच लेखांपैकी एक होते, ते 1469 मध्ये त्याच्या स्थापनेपासून शीख धर्माशी दीर्घकाळ संबंधित आहे.शीख धर्म हा जगातील एकमेव धर्म आहे. सर्व प्रौढ पुरुषांसाठी पगडी घालणे अनिवार्य आहे. पाश्चात्य देशांमध्ये पगडी घालणारे बहुसंख्य लोक शीख आहेत. शीख पगडीला दस्तार असेही म्हणतात. 'दस्तार' हा फारसी शब्द आहे. याचा अर्थ हँड ऑफ गॉड' म्हणजे त्याचे आशीर्वाद असा आहे.

शीख त्यांच्या अनेक आणि विशिष्ट पगड्यांसाठी प्रसिद्ध आहेत. पारंपारिकपणे, आदराचे प्रतिनिधित्व करते आणि ती फार पूर्वीपासून फक्त खानदानी व्यक्तीसाठी राखीव असलेली वस्तू होती. भारतावर मुघलांच्या वर्चस्वाच्या काळात फक्त मुस्लिमांनाच पगडी घालण्याची परवानगी होती. सर्व गैर-मुस्लिमांना पगडी घालण्यास सक्त मनाई होती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी मुघलांनी केलेल्या या उल्लंघनाचा निषेध म्हणून त्यांच्या सर्व शीखांना पगडी घालण्यास सांगितले. त्याने आपल्या खालसा अनुयायांसाठी जी उच्च नैतिक मानके ठरवली होती, त्या ओळखण्यासाठी हे परिधान केले जाणार होते. त्याचा खालसा वेगळा असावा आणि "उर्वरित जगापासून वेगळे राहण्याचा" निश्चय असावा अशी त्यांची इच्छा होती. त्यांनी शीख गुरूंनी सांगितलेल्या अनोख्या मार्गाचा अवलंब करावा अशी त्यांची इच्छा होती. अशाप्रकारे, पगडी घातलेला शीख नेहमी गर्दीतून वेगळा उभा दिसतो, गुरूच्या इच्छेप्रमाणे; कारण त्याला त्याचे 'संत-सैनिक' फक्त सहज ओळखता येण्यासारखे नसून ते सहज सापडावेत अशी त्यांची इच्छा होती.

जेव्हा शीख पुरुष किंवा स्त्री पगडी घालतात तेव्हा पगडी फक्त कापडाची एक पट्टी राहात नाही; कारण ते शीखांच्या मस्तकाशी एकरूप होऊन जाते. पगडी, तसेच शीखांनी परिधान केलेल्या विश्वासाच्या इतर चार लेखांना खूप मोठे आध्यात्मिक आणि ऐहिक महत्त्व आहे. पगडी घालण्याशी संबंधित प्रतीक अनेक आहेत - सार्वभौमत्व, समर्पण, स्वाभिमान, धैर्य आणि धार्मिकता, परंतु!, शिखांनी पगडी घालण्याचे मुख्य कारण म्हणजे - त्यांचे प्रेम, आज्ञाधारकता आणि संस्थापकांबद्दल आदर. खालसा गुरु गोविंद सिंग.

वरील मुख्य उतार्‍यातील शब्दांना दुसर्‍या शब्दांशी बदलण्याची आवश्यकता आहे. 'याचे कारण' असू शकते.

"पगडी ही आपल्या गुरूंनी आपल्याला दिलेली देणगी आहे. आपल्या स्वतःच्या उच्च चेतनेशी बांधिलकीच्या सिंहासनावर बसलेल्या सिंह आणि कौरांच्या रूपात आपण स्वतःला मुकूट देतो. स्त्रिया आणि पुरुषांसाठी समान रूपाने, ही प्रक्षिप्त ओळख राजेपणा, कृपा आणि विशिष्टता दर्शवते.. हे इतरांसाठी एक संकेत आहे की आपण अनंताच्या प्रतिमेत राहतो आणि सर्वांच्या सेवेसाठी समर्पित आहोत. पगडी पूर्ण वचनबद्धतेशिवाय इतर कशाचे प्रतिनिधित्व करत नाही. जेव्हा तुम्ही तुमची पगडी बांधून उभे राहणे निवडता तेव्हा तुम्ही निर्भयपणे एकटे म्हणून उभे राहता. सहा अब्ज लोकांमधून उभी असलेली व्यक्ती. ही सर्वात उत्कृष्ट कृती आहे."

विनम्रता हे तुमच्या प्रवासाचे मुख्य सार आहे

विनम्रता हा शीख धर्माचा एक महत्त्वाचा पैलू आहे. यानुसार शीखांनी देवापुढे नम्रतेने नतमस्तक झाले पाहिजे. पंजाबी भाषेतील विनम्रता किंवा नम्रता हे शब्द जवळून संबंधित आहेत. निम्रता हा एक गुण आहे जो गुरबानीमध्ये जोमाने प्रचारित केला जातो. या पंजाबी शब्दाचे भाषांतर "विनम्रता", "उदारता" किंवा "नम्रता" असे आहे. कोणीतरी ज्याचे मन या विचाराने विचलित होत नाही की तो किंवा ती एखाद्यापेक्षा अधिक चांगली किंवा महत्त्वाची आहे.

समस्या क्षेत्र - वरील योग्य वाक्य नाही. वरील वाक्य पूर्ण नाही.

सर्व मानवांचे पालनपोषण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा सद्गुण आहे आणि तो शीखांच्या मानसिकतेचा एक आवश्यक भाग आहे आणि हा सद्गुण सदैव शीखांसोबत असायला हवा. शीख शस्त्रागारातील इतर चार गुण आहेत: सत्य (सत्), संतोष (समाधान), करुणा (दयाळूपणा) आणि प्रेम (प्रीती).

हे पाच गुण शीखांसाठी आवश्यक आहेत आणि हे गुण विकसित करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक भाग बनवण्यासाठी ध्यान करणे आणि गुरवानीचे पठण करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

गुरवानी आपल्याला काय सांगते:

"विनम्रतेचे फळ म्हणजे अंतर्ज्ञानी शांती आणि आनंद आहे. विनम्रतेने ते उत्कृष्टतेचा खजिना असलेल्या देवाचे चिंतन करत राहतात. देवाशी अभिज्ञ असलेला व्यक्ती हा विनम्रतेने भारलेला असतो. त्याचे हृदय दया आणि विनम्रतेने स्थिर असते. शीख धर्म विनम्रतेला देवासमोर भिक्षापात्र या रूपात सादर करतो.

गुरु नानक, शीख धर्माचे पहिले गुरु:

"आपल्या अंतःकरणात प्रेम आणि नम्रतेने ऐकणे आणि त्यावर विश्वास ठेवून, पवित्र मंदिरात, नामाने स्वतःला शुद्ध करा." - SGGS पृष्ठ 4.

"समाधानाला तुमचे कानातले बनवा, विनम्रतेला तुमचे भिक्षापात्र बनवा आणि ध्यानाला तुमच्या शरीराला लावलेली राख करा." - SGGS पृष्ठ 6.

"विनम्रतेच्या क्षेत्रात, शब्द हे सौंदर्य आहे. तेथे अतुलनीय सौंदर्याची रूपे तयार केली जातात." SGGS पृष्ठ 8.

"विनम्रता, उदारता आणि अंतर्ज्ञानी समज हे माझे सासू आणि सासरे आहेत" - SGGS पृष्ठ 152.

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरु, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या अध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केल्याबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.